

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. 11. 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Olgy Smrčkové a Mgr. Michala Kubánka v trestní věci **obžalované** [REDACTED], **narozené** [REDACTED], vedené pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, o odvolání obžalované proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 28. 8. 2025, č.j. 3 T 104/2025-71,

takto:

K odvolání obžalované se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu částečně zrušuje, a to ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaná [REDACTED] se při nezměněném výroku o vině odsuzuje podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 180 (sto osmdesát) hodin.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na 16 (šestnáct) měsíců.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 28. 8. 2025, č.j. 3 T 104/2025-71, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaná

[REDACTED]
narozená dne [REDACTED] *v* [REDACTED], *trvale bytem* [REDACTED], *adresa pro účely doručování* [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

je vinna, že

dne 20. 6. 2025 v době od 01:05 hodin do 01:06 hodin po předchozím požití alkoholických nápojů řídila v uzavřené části obce [REDACTED], a to od [REDACTED] v [REDACTED], okres Prachatice, osobní automobil tovární značky Volkswagen Polo, registrační značky [REDACTED], a při kontrole blídkou Policie ČR, Obvodního oddělení Prachatice byla u ní provedena dechová zkouška přístrojem Dräger Alcotest 7510, kdy v 01:10 hodin byla naměřena hodnota 1,49 promile alkoholu v dechu a v 01:15 hodin hodnota 1,56 promile alkoholu v dechu,

tedy

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, činnost, při které by mohla obrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchala

přechin obrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 (tři sta) hodin.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 16 (šestnáct) měsíců.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání obžalovaná [REDACTED] [REDACTED]. Prostřednictvím svého obhájce napadla výrok o trestu. S poukazem na rozhodnutí trestních soudů ve skutkově obdobných případech je toho názoru, že jí uložené tresty jsou nepřiměřeně přísné, v případě trestu obecně prospěšných prací jde o zřetelný exces a porušení principu proporcionality ve vztahu ke skutkově obdobným případům, na které bylo v odvolání poukázáno. I trest zákazu činnosti mohl být ukládán v nižší výměře. Nalézací soud nikterak nevysvětlil, z jakého důvodu k nápravě obžalované nepřispěje trest ve výměře 150 hodin, proč je třeba tento trest ukládat v maximální výměře. V závěru odvolání obžalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a uložil jí trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin a zákaz činnosti ve výměře 12 měsíců.
3. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích intervenující u veřejného zasedání konaného odvolacím soudem vyslovila názor, že trest obecně prospěšných prací uložený na samé horní hranici je skutečně trestem přísným, když takovéto tresty jsou v praxi ukládány pachatelům s určitou trestní minulostí či pokud je zjištěna vyšší alkoholémie. S přihlédnutím ke všem ve věci zjištěným skutečnostem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a obžalované uložil trest obecně prospěšných prací ve výměře okolo 220 hodin a zákaz činnosti na 16 měsíců.
4. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, *nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*

5. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného výroku o trestu, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež napadené části rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaném odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.
6. Okresní soud s ohledem na obžalovanou učiněné prohlášení viny, které přijal, provedl při hlavním líčení dokazování potřebné k rozhodnutí o potrestání obžalované. V odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na skutečnosti významné pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu. S ohledem na zjištěnou majetkovou situaci obžalované, [REDAKCE] upustil od úvah o ukládání peněžitého trestu a z hlediska vhodnosti dalších alternativních trestů přistoupil důvodně ke kombinaci trestu obecně prospěšných prací a zákazu činnosti.
7. Odvolacím námitkám lze přisvědčit v tom směru, že odůvodnění výměry především ukládaného trestu obecně prospěšných prací je poměrně strohé. Okresní soud konstatoval, že uložení tohoto trestu v maximální výměře 300 hodin je sankcí dostatečně zaručující nápravu obžalované. Poukázal na to, že obžalovaná řídila motorové vozidlo pod vlivem rostoucí hladiny alkoholu v dechu, musela jej konzumovat v krátké době před silniční kontrolou. V tehdejší nepříznivé osobní situaci ([REDAKCE]) neshledal okresní soud akutní či objektivní důvod ke spáchání stíhaného protizákonného jednání.
8. Odvolací soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že při komplexním posouzení veškerých rozhodných skutečností je uložení trestu obecně prospěšných prací v maximální zákonem přípustné výměře trestem nepřiměřeně přísným. V projednávaném případě absentují skutečnosti, které by výrazněji zvyšovaly společenskou škodlivost protizákonného jednání obžalované, skutečnosti, jež by svědčily v její neprospěch. Byť byla v minulosti již jednou soudně trestána, tak šlo o trestnou činnost jiného charakteru, přičemž s ohledem na její osvědčení se ve stanovené zkušební době podmíněného odsouzení platí fikce neodsouzení a nelze v této skutečnosti shledávat přitěžující okolnost. Není tak důvod zpochybňovat úvahu, že projednávaný čin byl v případě obžalované ojedinělým excesem z jinak řádného života. Takovýto závěr v zásadních směrech nezpochybňuje ani skutečnost, že obžalovaná byla v minulosti postihována opakovaně pro dopravní přestupky. Závažnějšího přestupku v podobě překročení povolené rychlosti se dopustila před 15 lety. Později byla postihována především pro porušení zákazu zastavení, či provozování vozidla bez pojištění odpovědnosti.
9. Odvolací soud z evidence obyvatel ověřil, že [REDAKCE], tedy pět dnů před spácháním nyní stíhaného skutku. Jde o skutečnost, která nikterak nesnižuje míru viny obžalované, na druhé straně potvrzuje její tehdejší složitější situaci, jež mohla přispět k jejímu neuváženému protizákonnému jednání. Pokud jde o přístup obžalované k vedenému trestnímu řízení, tak ani v tomto směru nejsou shledávány okolnosti, které by svědčily v neprospěch obžalované v podobě nedostatku sebereflexe, lítosti. Z okolností policejní kontroly obviněné je zřejmé, že obžalovaná s policisty spolupracovala, dobrovolně se na výzvu podrobila dechové zkoušce, jejíž výsledky nezpochybňovala, přiznala předchozí požití alkoholu. V postavení osoby podezřelé učinila doznání a následně při hlavním líčení prohlásila vinu. Ani míra jejího tehdejšího ovlivnění alkoholem nebyla přes určitou vzestupnou tendenci výraznější, aby v ní bylo namíste shledávat okolnost zvyšující škodlivost jejího jednání.
10. Odvolací soud je s ohledem na shora uvedené toho názoru, že i mírnější trest obecně prospěšných prací odpovídá kritériím individuální i generální prevence a je tak způsobilý dostatečně zaručit nápravu obžalované a současně odradit i případné jiné řidiče od páchaní obdobné trestné činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

Vzhledem k tomu byl napadený rozsudek k odvolání obžalované ve výroku o trestu zrušen. Odvolací soud v zákonem stanoveném rozpětí (50 až 300 hodin) uložil obžalované trest obecně prospěšných prací ve výměře 180 hodin, tedy při polovině tohoto rozpětí, když v této výměře podle jeho názoru trest odpovídá závažnosti spáchané trestné činnosti, možností nápravy obžalované i jejím poměrům.

11. Znovu odvolací soud uložil obžalované i vedlejší trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 16 měsíců. V tomto směru nepřisvědčil podanému odvolání, že by šlo o trest nepřiměřeně přísný, neboť jde o trest vyměřený velice mírně nad dolní hranici zákonného rozpětí (od 1 roku do 10 let), když uložení minimálního zákonem přípustného trestu by nezohlednilo skutečnost, že obžalovaná již v minulosti projevila nekázeň při dodržování dopravních předpisů, byť jiným způsobem než v nyní projednávaném případě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 5. 11. 2025

JUDr. Jiří Trnka, v.r.
předseda senátu